

**Verzameling
Rinkel verhalen 1**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling Rinkel verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze verhalen is het eerste verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Rinkel

Rinkelverhalen of gedichten komen voort uit een thema, welk uit is geschreven door de administratie van Web Tales zelf. Alle schijvers/sters van de website kunnen hier aan mee doen. Puur om het schrijven te blijven te stimuleren.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Die oude goede tijd.

Haarle15 historie.

Het zal zijn reden hebben.

Mijn vlinder.

Tien jaar.

Wens je veel plezier bij het lezen van deze Rinkel verhalen, geschreven op een thema.

Rinkel daagt uit tot het schrijven van: *Situatie techno panne (uitdaging 2 van 7)*

Elke dag maakt ieder van ons gebruik van technologische snufjes, maar stel je nu eens voor dat al die technologie volledig plat ligt. Hoe ga jij je redden zonder auto, telefoon, computer of zelfs maar electriciteit? Spreek je inlevingsvermogen aan en trakteer ons op jouw inventieve verhaal of gedicht.

Die goede oude tijd.

Wie gebruikt tegenwoordig geen technische middelen zoals mobiel, tablet, computer of laptop. We schijnen er niet meer zonder te kunnen en mogen. Alles moet digitaal tegenwoordig. Doe er zelf ook aardig aan mee. Bijna dertig jaar ben ik al met een computer in de weer. Samen met de buurvrouw de cursus gedaan. Dat wil zeggen, zij volgde de lessen en samen het huiswerk en opdrachten maken. Ook de kosten hebben we eerlijk verdeeld. Het lesboek gekopieerd voor eigen gebruik en kort daar na de eerste PC deed zijn intree. Een afdankertje van kantoor, waar ze nieuwe computers kregen. Inmiddels ben al meerdere computers verder. Mobiel ben ik rond de eeuwwisseling mee begonnen. Tegenwoordig ga ik hierin ook met de tijd mee.

Zouden we nog zonder kunnen? Zo maar een vraag van Rinkel.

Mijn antwoord is ja. Zou wel zonder kunnen, omdat we dit vroeger ook allemaal niet hadden. We hadden wel elektriciteit, maar kookten op hout en later kwamen de gasbussen in beeld. Weet nog wel dat de duikers voor het aardgas netwerk werden aangelegd. Vroeger speelden we buiten en bij binnenkomst wassen, nog wat ranja of theedrinken en dan naar bed. Radio werd er veel geluisterd. De eerste TV's kwamen opzetten met drukknoppen. Eerst zwart wit en later kwamen andere kleuren erbij.

Dit allemaal in nog geen vijfenveertig jaar bestek. Vroeger was daar ook geen geld voor. Kleding en schoenen werden afgedragen of geruild in de familie tot het versleten was. Een hoop spullen werden hergebruikt.

Eens in de zoveel tijd kwam de gemeente vrachtwagens langs voor grofvuil. Je kon toen alles aan de weg zetten, wat je niet meer gebruikte. Druk was het dan ook langs de wegen met sjacheraars, die altijd weer bruikbare dingen meenamen naar huis. Van twee of drie fietsen werd weer een bruikbare 'nieuwe' fiets gemaakt. Een auto hadden we niet of werd later af en toe gehuurd. Alles gebeurde op de fiets. Bij extreem weer werd er bij

hoge uitzondering gebruik gemaakt van het streekvervoer, maar dan moesten ook die nog rijden. Je had veel meer tijd voor elkaar, maar wist de ander ook te vinden voor hulp.

Het zal wel weer even wennen zijn om dan zo terug te stappen in die tijd. Zou het wel kunnen, maar zou me ook regelmatig bij problemen/gemis even achter de oren krabben. Gelukkig weten dan twee mensen meer dan een en anders gooi je het in de buurt op tafel bij een noaber praatje.

Echte contacten worden zo weer meer aangehaald en samen weer werken aan een gezellige buurt, waar aan vrijwilligers dan geen gebrek meer is. Die oude goede tijd, maar ook in het heden weet ik het nog prima te hendelen, al kijk ik wel eens met weemoed terug. Op vakantie bijvoorbeeld ben ik slecht te bereiken, heb geen TV voor een aantal weken. Alleen voor noodgevallen zijn we mobiel bereikbaar. Dus het kan wel.

Rinkel daagt uit tot het schrijven van: **"Indienen" (uitdaging 7 van 7)**

"Indienen", dat ene woord dat ervoor zorgt dat je werk naar de administratie gestuurd wordt ter controle, alvorens het online geplaatst wordt. Heel even verlies jij de controle over je werk, je kan het niet meer bewerken of verwijderen voordat het geplaatst wordt. Je twijfelt: wat zullen anderen van jouw werk vinden, stond er echt geen schrijffout meer in en is je werk niet te persoonlijk?

Vertel over de eerste keer dat jij een werk inzond. Waarover ging het, wat ging er door je heen toen jij op die knop drukte en hoe werd je werk onthaald?

Voor de nieuwkomers: kies bij het indienen de categorie 'Rinkel'

Haarle15 historie.

Het zal zo rond 2002/2003 zijn geweest, toen ik mijn verhaal klaar had voor Sinterklaas. Wilde geen gedicht schrijven, maar een heerlijk kul verhaal wat bij elk cadeau of surprise kon passen. Het verhaal 'Geschiedenis van Nicolaas de eerste' is daarna al vele malen gekopieerd. Zo ook op mijn werk werd er smakelijk om gelachen. Een vervolg 'Kerstverhaal in juli' , was dan ook snel als opdracht er achteraan geschreven. Beide staan op mijn website

www.haarle15.jouwweb.nl

Kreeg opnieuw te horen dat ik na het schrijven van Sinterklaasgedichten, meeschrijven in feestgidsen en nu na deze twee verhalen, dat ik hier meer mee moest gaan doen.

Mijn partner José heeft dit opgepikt en mij een schriftelijke cursus korte verhalen schrijven cadeau

gedaan met mijn verjaardag. Niet wetende waar dit nieuwe avontuur zou stranden, heb ik alle lessen gemaakt en ingestuurd.

Na hier en daar een correctie, was het algemeen wel voldoende en was de beoordeelster wel tevreden. De laatste retourenveloppe kwam binnen en de cursus was voorbij. Zag zelf de meerwaarde van een certificaat die ik eventueel nog kon halen, hierbij niet van in.

Daar sta je dan, een map met verhalen en opdrachten, gemaakt en beoordeeld door een persoon. Wilde het door meer mensen laten beoordelen, dus op zoek of er een schrijverssite te vinden was op internet. Kwam vijf of zes sites tegen en ben die gaan bekijken. De een sprak me meer aan dan de ander. Soms door voorwaarden, maar ook door onderlinge bekvechten, bleef uiteindelijk de verhalen-site over, waar ik januari 2005 mijn eerste werkstukjes plaatste. Daar leerde ik leuke mensen kennen uit de schrijverswereld. Soms waren ze kritisch, maar oprecht. Kreeg tips hoe het beter kon, maar leerde nog veel meer door te lezen bij hoe anderen hun verhalen of gedichten schreven. Door reacties te plaatsen, kwamen ze ook steeds vaker bij jou kijken. Het belangrijkste is, als je echt wil, kan je veel leren. Bij Web Tales is dit niet anders.

Soms is het ook een kwestie van jezelf uitdagen.

Meedoen aan de geboden wedstrijden, niet alleen op de website zelf. Je hoeft niet altijd te winnen, maar voor die keren dat het je wel een keer lukt, dan is het een kroning op je werken.

Voor mij staat plezier altijd voorop. Ben al lang blij dat ik begrepen word over wat je schrijft. Hierbij wordt soms droge humor gebruikt in verhalen, maar voor die dat niet begrijpen, kan het ook een belediging zijn, net als bij woordgrappen. Weet wanneer je dit kan doen of leg het er dik bovenop, zodat er geen verwarring over ontstaat. Heb ook liever een eerlijke mening, dan een reactie die lijkt op de vorige tien reageerders. Wees ook daarin creatief met woorden.

Voor het schrijven van verhalen en gedichten voel ik me hier prima thuis. Het enige wat ik nog moet leren, is het voorlezen van je eigen werken in het openbaar. Dat heb ik nu drie keer gedaan met veel moeite, maar daar liggen nog vele verbeterpunten. Ook tips hierover zijn welkom.

Al met al een prima plek, om jouw werken te laten beoordelen door anderen. Een stukje controle van de

administratie heb ik geen moeite mee. Zie dat meer als een stukje veiligheid. Zodra je zelf gaat vrezen, dan doe je waarschijnlijk al iets wat eigenlijk niet mag volgens de regels. En die zijn altijd nog vrij soepel.

Rinkel daagt uit tot het schrijven van: *Een week zonder Web Tales (uitdaging 5 van 7)*

Stel dat Web Tales een week lang offline is. Wat betekent dit voor jou? Ervaar je dat als een ramp of eerder als een bevrijding? Waarom en hoe ga je daar mee om? Deel het met ons in je verhaal of gedicht.

Voor de nieuwkomers: kies bij het indienen de categorie 'Rinkel'

Het zal zijn reden hebben.

Zou ik het kunnen vraag je, een week zonder Web Tales? Denk het wel, maar dan zal het een oorzaak hebben. Zowel van jullie kant, als van mijn kant. Van jullie kant, zou ik denken aan een langdurige stroomstoring, gehackt worden, een DDos aanval of een nieuwe server, waar alles eerst over gezet moet worden. Hoor het vanzelf dan wel wat de oorzaak van stilvallen is geweest, al geloof ik niet in een hele week van stilstaan. Dat zit niet in jullie.

Van mijn kant is het iets simpeler. Zorg hebben voor een ander, zelf ziek zijn, reizen of op vakantie zonder enige vorm van wifi bij je te hebben. Het zal daarom zijn reden hebben, mocht je mij een keer een poosje zou missen hier. Schrijven zal ik blijven doen en uiteindelijk weer delen bij Web Tales en op mijn eigen website. Deze is trouwens terug te vinden op mijn profielpagina. Dus echt stilzitten is er niet bij. Pen en

papier is altijd wel ergens voor handen en het nadenken staat niet stil. Altijd om je heen kijken naar mogelijkheden. Vroeg of laat komt het er toch uit.

Anders wordt het, mocht ooit definitief het doek vallen. Menig traantje zal dan vallen. Verslagenheid zal dan opnieuw weer groot zijn. Al blijven echte schrijvers elkaar weer opzoeken en gezamenlijk dan een nieuwe plek zoeken. Al hoop ik dat dit nog heel ver weg is. Uiteindelijk komt dit wel van twee kanten, dus bekijk het dan ook van twee kanten. Ben daarom blij en trots, dat ik hier alweer zeven jaar mag verblijven. Hoop nog op vele jaren vervolg hier.

Schrijvers inspiratie

Rinkel daagt uit tot het schrijven van: **Het verhaal/gedicht rond het vlindertje (uitdaging 1 van 7)**

Iedereen kent het wel: het vlindertje dat deel uitmaakt van het Web Tales-logo. Maar wat is het verhaal achter dit vrolijke diertje? Laat je fantasie de vrije loop en verzin een boeiend achtergrondverhaal of -gedicht voor onze mascotte!

Ter gelegenheid van het zevenjarig bestaan van Web Tales zal Rinkel je zeven weken lang elke week verrassen met een nieuwe schrijfpdracht.

[Klik hier om de rinkelwerken te zien](#)

Mijn vlinder.

Het zal zo rond 2003 zijn geweest, dat ik begon met een cursus korte verhalen schrijven volgde. Gekregen van mijn vrouw als verjaardagscadeau. Had namelijk al vaker te horen gekregen om hier eens wat meer mee te gaan doen, dus vandaar deze cursus.

Na twee jaar elke maand een opdracht ingestuurd te hebben, zat ik met een map vol opdrachten, geen certificaat (eigen keuze, want daar doe ik toch niks mee) en beoordelingen van een persoon. Het was altijd voldoende tot goed. Wat nu?

Internet afgespeurd naar schrijverssites en na wat wikken en wegen kwam ik eind 2005 op de site van Schippie terecht. Daar plaatste ik als eerste mijn eerste geschreven stukjes van de cursus ter beoordeling. Het was ook lang niet altijd goed. Maar wat wil je ook, veertig jaar van school en je spreekt en denkt ook nog

eens in het dialect. Dat is hier algemeen de voertaal. Dapper ontving ik de opbouwende kritiek van medeschrijvers, maar ook handige tips om het beter te gaan doen. Meeschrijven op thema's is dan ook een goed leerproces, zodat je blijft schrijven en lezen bij anderen. Het laatste is ook heel belangrijk als je wat wil leren.

Wat een schrik in het jaar 2011. Schippie sloot zijn site na veel wikken en wegen. Begrijpelijk als zijn eigen gezin en zijn zaak op de eerste plaats komen. Het is ook een hele verantwoordelijkheid wat je neemt. Wat nu? Via internet een eigen website gemaakt via jouwweb. Gemakkelijk als je een eigen website wilt maken. Je hoeft alleen maar een beetje knippen en plakken kunnen, naast een beetje sleepwerk. Een kind kan de was doen.

Gelukkig hadden mensen van de 'oude' site nog contact met elkaar. Dit resulteerde in een webpagina met de laatste nieuwtjes. Hulde aan Anna (Zilverfeetje) en Mieke (Sacrajewa), die dit als hun opdracht zagen, om de groep zoveel mogelijk bijeen te houden.

Hier las ik ook naast de berichten per mail, dat er een nieuwe site werd geopend door een paar oudgedienden. Web Tales werd geboren.

Na een eerste gewenning, kwamen vele oud leden terug. Hier heb ik zelf ook mensen op aan gesproken en gewezen. Al snel voelde het weer vertrouwd en staat de vlinder dan ook voor de vrijheid van schrijven, die we hier mogen ervaren. Of je moet het wel heel bont maken. Deze vrijheid staat voor mij om een goede gezonde gezellige ontwikkeling mee te maken als schrijver. Het heeft mij al een boek gebracht, een eigen website en schrijf nu als maandelijkse columnist in ons dorps informatiekraantje, wat elke week verschijnt. Verder schrijf ik mee op wedstrijden met wisselend succes.

Nou lieve vlinder, ik mag hopen dat je nog jaren rond mag fladderen en ook nieuwe talenten de kans wilt geven, om net als ik zich zo verder te kunnen ontplooien tot...

Bedankt dat je al zeven jaar ons boegbeeld wilt zijn. Kom vaak naar jou kijken, maar probeer anderen voort te helpen, daar waar ik ook geholpen ben en nog steeds wordt. Samen maken we er wat moois van.

Schrijvers inspiratie

Rinkel daagt uit tot het schrijven van: *Een online conversatie op Web Tales (uitdaging 6 van 7)*

Web Tales heeft talrijke manieren om met andere schrijvers en lezers in contact te komen. Naast het achterlaten van een reactie onder een werk, bieden ook het forum en de persoonlijke berichten de mogelijkheid om te communiceren. Verzin een verhaal/gedicht over een boeiende ontmoeting tussen twee (fictieve) schrijvers op Web Tales.

Voor de nieuwkomers: kies bij het indienen de categorie 'Rinkel'

Tien jaar.

Bij deze rinkel uitdaging is bij mij een belletje gaan rinkelen. Terugkijkend in de map vol foto's weet nog goed dat ik het besluit heb genomen om voor het eerst naar een meeting te gaan. Gezond gespannen en afwachtend op de dingen die gingen gebeuren zat ik nog een moment te wachten in mijn auto op de parkeerplaats waar alles zou plaatsvinden. Zag een groepje mensen naderen, waarvan ik een herkende van de profielfoto. Hartelijk werd ook ik ontvangen en stelde mezelf aan iedereen die daar al was voor. Later kwamen nog meer leden erbij, die hetzelfde lot ondergingen. Eerst wat onwennig, maar al snel raakte de gesprekken steeds vertrouwder.

Fram had met enkele leden een puzzeltocht uitgezet en we moesten tien uitgedoste mensen van de verhalensite moesten we zoeken en een letter ontfutselen, wat later een gezegde moest vormen.

Door te overleggen in teamverband kwam al snel het gevoel boven, alsof het reageren was op een verhaal of gedicht, zoals we van elkaar gewend waren. Spontaan, eerlijk, oprecht en toch naar elkaar luisteen. Alleen met het verschil, nu is het in het echt in levenden lijve en daar kan het ook gewoon. Je leert elkaar heel anders kennen, dan alleen maar fictief. Sommigen kennen elkaar, anderen kennen elkaar beter en soms ken je elkaar zo goed, dat er jarenlange vriendschappen ontstaan of nog intiemer.

Zo kwam ik bij de foto's ineens tot mijn besef, dat ik enkele leden al tien jaar ken en in levenden lijve voor het eerst mocht ontmoeten en beter leren kennen. Een lustrum dit jaar dus en daar moeten we op deze meeting van dit jaar dan wel even op proosten. Ouder en wijzer geworden, maar altijd weer met hetzelfde plezier weer komen. Nog leuker om te zien dat er steeds weer nieuwe gezichten opduiken, die net als ik ooit ook de eerste stap durfden te zetten.

Spannende momenten komen altijd wel weer voorbij. Wie krijgt dit keer de koffer, welke vragen heeft Breinpijn nu weer bedacht. De weergoden zijn ons meestal wel gunstig gezind, bang dat we er anders over zullen schrijven.

Zo blijft de meeting elke keer weer een happening. Een keer moet je het mee hebben gemaakt, spreek uit eigen ervaring. Daarna dan zien we wel weer, tot de foto's weer opduiken.

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.